

на отърве отъ властѣта на единъ жестокъ и варварнъ чловѣкъ, той показа къмъ мене милость и сега умира. Нема да бѣдъ спойна д рю съмъ жива ако преди смъртъта му не с ол чѣ да му изв стѣж че има въ този свѣтъ едно сърце триз ат лно за б агодѣнія а му. И Салустій може му е прятель ще изпълни порачв нь то ми.

— Азъ съмъ увѣренъ че Салустій ще са пок жи хлади кр вень Други мѣки на Главкъ на ума си отъ тѣзи мнута до утрѣ, Салустій и ма да са холоста съ порач втѣ на една слѣ а.

— Р бе, рече Недія като ставъ пр в . Исашъ ли да получишь свобода? прими сега тосъ часъ предложіето ми, утрѣ ще бѣде, късно. Никога не са е купув ла свобода по евтена ты можешъ да излѣзешъ и лесно и безъ да та види нѣкъй, за тѣзи работа е доста половинъ часъ отъж ствие. Можешъ ли да отб влешъ свобода та си з едны мѣлки пр чивы?

Голъмо и кушніе обзе Сосія; туй своенравіе на Недія трѣбаше да му стори очитѣ по що го бѣ грижа? Толкози по добръ! като заключаше добръ без ката въ ст ята и ако бы даже о ѣтилъ Арбакъ излѣзвашето на роба, воната бѣше толкози л ка щ е едва быхъ го цѣлърали. Но писмото на Недія може да стѣдъж ва ѣщо повече отъ кое о та каза, с рѣчь че е затворена, какт остроумно нашійтъ Сосій помысли. Че какво отъ туй? ако Арба т бы отк рилъ че Сосій е излѣзвалъ отъ кѣщи, нужно ли е было да знае че е излѣзълъ зарди писмото? пове печелбата е готѣма, а опасността малка, а ис ушеніето силно и неукр тимо; той по вече не мысли, и іе предложіето.

— Дай ми прочее тѣзи работы и ще предамъ писмото . . . но чакай! ты си робиня, и вѣроятво, тѣ не сж твое достояніе, принадлежтъ на господаря ти.

— Госюдарьтъ ми Главкъ самъ ми гы е подарилъ, пакъ отъ друга страна не ма и опасность да гы иска. Никой освѣнь него не може да каже че не сж м е достояніе.

— Ще занесж слѣвователно писмото ти.

Под рь нѣколко минуты Недія написа писмото на Гръцкый езъкъ, езъкъ на дѣтинството и, езъкъ който бѣхъ длжны да изучаватъ сичкытъ отличны Италіанцы. Като го стѣнж и обви прилѣжно съ конецъ и взезла покъы съ воськъ предаде го на роба.

— Сосіе, азъ съмъ лишена отъ зрѣніе и отъ свобода и ты може да замислишь да ма озлѣжешъ како са престоришь че ужъ си занесълъ писмото ми на Салустіа безъ да илѣзавишь общашето си.